Р Е Ш Е Н И Е
№ 3402

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 19 състав,** в публично заседание на 14.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **1888** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Н. Г. Х. със съдебен адрес: [населено място], жк Свобода, [жилищен адрес] срещу Заповед № ЧР 38/03.02.2014 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури, с която на основание чл. 107а, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че уговореното обезщетение за прекратяването на служебното правоотношение не е било изплатено заедно с връчването на заповедта за прекратяване, а по-късно. Инвокирани са доводи, че при възстановяването му на предишната заемана длъжност, след влизането в сила на решение № 5761/16.12.2011 г. на АССГ, със заповед № ЧР-36/30.01.2014 г. на Х. не е определен правилно достигнатия ранг и не са спазени вътрешните правила в Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури за определяне на възнагражденията на служителите, поради което посоченото в акта възнаграждение не отговаря на действителното.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият се явява лично и поддържа жалбата. Допълнителни съображения са представени в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Изпълнителния Директор на Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури не се явява. Процесуалният му представител, юрист П. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със заповед № ЧР-36/30.01.2014 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури, Н. Х. е възстановен на длъжност „Главен инспектор РК", в отдел „Рибарство и контрол" с ранг IV младши в Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури.

На 31.01.2014 г. органът по назначаването е отправил до служителя предложение, на основание чл. 107а, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение с изплащане на обезщетение в размер на двукратния размер на последната получена от служителя основна месечна заплата. Х. е приел предложението, но се съгласил служебното правоотношение да бъде прекратено срещу петкратния размер на основната му заплата.

Вземайки предвид приетото предложение Изпълнителният Директор на Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури е издал оспорената заповед.

Към преписката е приложена заповед № ЧР149/18.05.2011 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури, с която на Х. е определено възнаграждение – основна заплата в размер на 650 лева и допълнително възнаграждение от 11% за прослужено време.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Н. Х. лично на 06.02.2014 г. видно от приложения по делото екземпляр. Жалбата е подадена чрез Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури на 14.02.2014 г. /вх. № 94-00-1007/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 107а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл.

По силата на визираната норма, органът по назначаването може да предложи на държавния служител прекратяване на служебното правоотношение срещу обезщетение в размер на не повече от 6-кратния размер на последната получена месечна основна заплата. Ако служителят не се произнесе писмено по предложението в 7-дневен срок, смята се, че то не е прието. Ако държавният служител приеме предложението по ал. 1, органът по назначаването е длъжен да му изплати уговореното обезщетение заедно с връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

В случаят ответникът не оспорва твърдението на жалбоподателя, че обезщетението му е изплатено на 11.02.2014 г., докато връчването на самата заповед е станало на 06.02.2014 г. В свое решение № 4383 от 28.03.2013 г. по административно дело № 9326/2012 г., V отделение, ВАС посочва, че когато има неизплащане на уговореното обезщетение едновременно с връчването на заповедта съгласно ал. 2 на чл. 107а от

ЗДСл, която норма е императивна по своя характер, е налице нарушение на материално-правни норми, което води до незаконосъобразност на административния акт и респективно до възникване на основания за отмяната му.
Настоящият съдебен състав намира, че в предложението за прекратяване на служебното правоотношение е следвало да бъде посочена точно сумата, която е следвало да бъде изплатена на жалбоподателя като обезщетение. В разглеждания казус предложението по чл. 107а, ал. 1 от ЗДСл, е било направено на 31.01.2014 г., като не е известно, дали това е станало преди или след връчване на заповед № ЧР-36/30.01.2014 г., с която е бил възстановен на работа. Така Х. обективно е бил лишен от възможността да узнае, точния размер на обезщетението, срещу изплащането, на което ще се съгласи да бъде прекратено служебното му правоотношение. ВАС е имал възможността да се произнесе и в тази връзка. В решение № 4113 от 25.03.2013 г. по административно дело № 7254/2012 г., V отделение е посочено, че основанието на чл. 107а, ал. 1 от ЗДСл предвижда, че правилото на ал. 2 на чл. 107а, ал. 2 регламентира, че ако държавният служител приеме предложението по ал. 1, органът по назначаването е длъжен да му изплати уговореното обезщетение заедно с връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Следователно до прекратяване на служебното правоотношение на това основание се достига, след като страните уговорят дължимото обезщетение. Съгласието относно размера на обезщетението следва да е валидно изразено, т. е. да се съдържа в писменото предложение на органа по назначаването и в писменото съгласие на държавния служител. В случая, като не е посочил точния размер на обезщетението в направеното предложение административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, водещи до незаконосъобразност на оспорения акт.
От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при неспазване на материално-правните разпоредби и в нарушение на административно-производствените правила, поради което следва да бъде отменена.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Г. Х. със съдебен адрес: [населено място], жк Свобода, [жилищен адрес] Заповед № ЧР 38/03.02.2014 г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителната Агенция по рибарство и аквакултури, с която на основание чл. 107а, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.